

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 131/2019-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. apríla 2019 v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej, zo sudkyne Jany Laššákovvej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Mojmíra Mamojku predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť obchodnej spoločnosti MIB Invest, s. r. o., Landererova 6, Bratislava, IČO 50154320, právne zastúpenej advokátskou kanceláriou BIZOŇ & PARTNERS, s. r. o., Hviezdoslavovo námestie 25, Bratislava, v mene ktorej koná advokát Mgr. Michal Bizoň, LL.M., vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd uznesením Okresného súdu Nitra sp. zn. 28 OdK 42/2018 zo 14. novembra 2018 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť spoločnosti MIB Invest, s. r. o., odmieta ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. januára 2019 doručená (22. januára 2019 podaná na poštovú prepravu, pozn.) ústavná sťažnosť obchodnej spoločnosti MIB Invest, s. r. o., Landererova 6, Bratislava, IČO 50154320

(ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) uznesením Okresného súdu Nitra (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 28 OdK 42/2018 zo 14. novembra 2018 (ďalej len „uznesenie okresného súdu“).

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že okresný súd uznesením sp. zn. 28 OdK 42/2018 z 15. augusta 2018 (ďalej len „uznesenie o vyhlásení konkurzu“) okrem iného rozhodol o vyhlásení konkurzu na majetok dlžníka [REDACTED] (ďalej len „úpadca“). Konkurz uznal za hlavné insolvenčné konanie, za správcu konkurznej podstaty ustanovil [REDACTED] (ďalej len „správca“), veriteľov vyzval, aby svoje pohľadávky proti úpadcovi prihlásili v základnej prihlasovacej lehote do 45 dní odo dňa vyhlásenia konkurzu a zároveň rozhodol o oddlžení úpadcu tak, že ho zbavuje všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze. Uznesenie o vyhlásení konkurzu nadobudlo právoplatnosť 22. augusta 2018.

3. Okresnému súdu 10. októbra 2018 správca predložil fotokópiu podania sťažovateľky doručeného správcovi 25. septembra 2018 (ďalej len „podanie“), ktorým si sťažovateľka prihlásila do konkurzu pohľadávku z titulu nesplatennej pôžičky v celkovej sume 16 764,65 € (ďalej len „pohľadávka“), ktorá mala byť poskytnutá úpadcovi právnym predchodcom sťažovateľky. Sťažovateľka mala túto pohľadávku a jej príslušenstvo nadobudnúť na základe zmluvy o postúpení pohľadávky z 2. mája 2017 (ďalej len „zmluva o postúpení pohľadávky“) uzavretej medzi ňou a jej právnym predchodcom. Sťažovateľkou k podaniu neboli pripojené žiadne listiny preukazujúce v ňom uvedené skutočnosti, dôsledkom čoho pravosť tejto pohľadávky nebola preskúmateľná. Navyše ani úpadca v zozname svojich záväzkov z 2. augusta 2018 túto pohľadávku (z jeho strany predstavujúcu záväzok voči sťažovateľke, pozn.) neuviedol a keďže úpadca aj vo svojom vysvetlení podanom správcovi 4. septembra 2018 uviedol, že si tejto pohľadávky proti sebe nie je vedomý, podľa pripojeného stanoviska správcu na toto podanie ako na prihlášku nie je možné prihliadnúť.

4. Následne bolo uznesením okresného súdu rozhodnuté tak, že sa podanie sťažovateľky za prihlášku nepovažuje a na toto podanie sa ako na prihlášku neprihliada. Toto uznesenie okresného súdu bolo v Obchodnom vestníku 224/2018 pod K089114 zverejnené 21. novembra 2018 a za deň jeho doručenia sa považuje 22. november 2018 [pozri § 199 ods. 9 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o konkurze a reštrukturalizácii“)].

5. Ako to z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, sťažovateľka namieta porušenie základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj podľa čl. 36 ods. 1 listiny uznesením okresného súdu.

6. Sťažovateľka porušenie základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa ústavy a listiny odôvodňuje tým, že záver okresného súdu o neprihliadnutí na jej podanie ako na prihlášku pohľadávky nemá oporu v § 29 ods. 1 písm. c) zákona o konkurze a reštrukturalizácii a popiera aj zmysel § 167l ods. 5 zákona o konkurze a reštrukturalizácii.

7. Podľa tvrdenia sťažovateľky nepripojenie listín k prihláške preukazujúcich v nej uvedené skutočnosti nemôže mať za následok, že sa na túto prihlášku nebude v konkurze prihliadať.

8. Uznesením okresného súdu tak bolo podľa presvedčenia sťažovateľky úplne znemožnené dosiahnutie uspokojenia jej pohľadávky proti úpadcovi v konkurze.

9. Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd takto rozhodol:

„I. Základné právo obchodnej spoločnosti MIB Invest, s.r.o. na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 14.11.2018, č. k. 280dK/42/2018-56, porušené boli.

II. Uznesenie Okresného súdu Nitra zo dňa 14.11.2018, č. k. 280dK/42/2018-56, zrušuje a vec vracia na ďalšie konanie.“

II.

10. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

11. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je s účinnosťou od 1. marca 2019 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) v čl. I § 1 až § 13, § 16 až § 28, § 32 až § 248, § 250 a § 251. V zmysle § 246 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde sa tento zákon použije aj na konania začaté do 28. februára 2019, pričom právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali do 28. februára 2019, zostávajú zachované.

12. Ústavný súd podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu na začatie konania ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

13. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

14. Podľa čl. 36 ods. 1 listiny každý sa môže domáhať ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v určených prípadoch na inom orgáne.

III.

15. Ústavný súd v súlade so svojou ustálenou judikatúrou konštatuje, že obsahom základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, podľa čl. 36 ods. 1 listiny, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) sú obdobné záruky, že vec bude spravodlivo prerokovaná nezávislým a nestranným súdom postupom ustanoveným zákonom. Z uvedeného dôvodu v týchto právach nemožno vidieť podstatnú odlišnosť (II. ÚS 27/07).

16. Podľa konštantnej judikatúry ústavný súd nie je súčasťou systému všeobecných súdov, ale podľa čl. 124 ústavy je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Pri uplatňovaní tejto právomoci ústavný súd nie je oprávnený preskúmať a posudzovať ani právne názory všeobecného súdu, ani jeho posúdenie skutkovej otázky. Úlohou ústavného súdu totiž nie je zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách. Posúdenie vecí všeobecným súdom sa môže stať predmetom kritiky zo strany ústavného súdu iba v prípade, ak by závery, ktorými sa všeobecný súd vo svojom rozhodovaní riadil, boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne. O arbitrárnosti (svojevôli) pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by sa tento natoľko odchyľil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam (mutatis mutandis I. ÚS 115/02, I. ÚS 12/05, I. ÚS 382/06, I. ÚS 257/2018).

17. Ústavný súd zároveň konštantne judikuje, že súčasťou obsahu základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a podľa čl. 36 ods. 1 listiny, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu.

Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, preto postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04). Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je preto vždy posudzované so zreteľom na konkrétny prípad (porovnaj napríklad *Georgidias v. Grécko* z 29. 5. 1997, Recueil III/1997).

18. Ústavný súd preto považoval za potrebné poukázať aj na relevantnú časť odôvodnenia uznesenia okresného súdu:

«... Podľa § 28 ods. 1 Zák. č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZoKR“), pohľadávka, ktorá nie je pohľadávkou proti podstate, sa v konkurze uplatňuje prihláškou.

... Podľa § 28 ods. 2 ZoKR, prihláška sa podáva v jednom rovnopise u správcu, pričom správcovi musí byť doručená v základnej prihlasovacej lehote do 45 dní od vyhlásenia konkurzu; v jednom rovnopise veriteľ doručí prihlášku aj na súd.

... Podľa § 28 ods. 3 ZoKR, ak veriteľ doručí správcovi prihlášku neskôr, na prihlášku sa prihliada, veriteľ však nemôže vykonávať hlasovacie právo a ďalšie práva spojené s prihlásenou pohľadávkou. Právo na pomerné uspokojenie veriteľa tým nie je dotknuté; môže byť však uspokojený len z výťažku zaradeného do rozvrhu zo všeobecnej podstaty, ktorého zámer zostaviť bol oznámený v Obchodnom vestníku po doručení prihlášky správcovi. Zapísanie takejto pohľadávky do zoznamu pohľadávok správca zverejní v Obchodnom vestníku s uvedením veriteľa a prihlásenej sumy.

... Podľa § 29 ods. 1 ZoKR, prihláška musí byť podaná na predpísanom tlačive a musí obsahovať základné náležitosti, inak sa na prihlášku neprihliada. Základnými náležitosťami prihlášky sú: a) meno, priezvisko a bydlisko alebo názov a sídlo veriteľa, b) meno, priezvisko a bydlisko alebo názov a sídlo úpadcu, c) právny dôvod vzniku pohľadávky, d) poradie uspokojovania pohľadávky zo všeobecnej podstaty, e) celková suma pohľadávky, f) podpis.

... Podľa § 30 ods. 1 ZoKR, správca bez zbytočného odkladu po uplynutí základnej prihlasovacej lehoty predloží súdu spolu so svojim stanoviskom zoznam podaní, pri ktorých má za to, že sa na ne neprihliada ako na prihlášky, pričom súd bez zbytočného odkladu uznesením určí, či sa na tieto podania prihliada ako na prihlášku. Uznesenie doručí správcovi, ktorý o ňom upovedomí dotknuté osoby.

... Podľa § 30 ods. 2 ZoKR, podanie, ktorým bola uplatnená pohľadávka, ktorá sa v konkurze uplatňuje prihláškou, nemožno opraviť ani doplniť.

... Podľa § 1671 ods. 1 ZoKR, veriteľ (§ 166a a 166c) má právo prihlásiť sa do konkurzu do času, kým správca neoznami v Obchodnom vestníku, že ide zostaviť rozvrh. Ustanovenia § 29 ods. 1, 2, 4 až 6, 8 až 10, § 30 a 31 sa použijú primerane. Zabezpečený veriteľ úveru na bývanie je oprávnený sa prihlásiť, iba ak je už pohľadávka z úveru na bývanie v celom rozsahu splatná, alebo ak sa prihlásil zabezpečený veriteľ, ktorého zabezpečovacie právo je skoršie v poradí, o čom správca bez zbytočného odkladu zabezpečeného veriteľa úveru na bývanie písomne upovedomí.

... Podľa § 1671 ods. 3 ZoKR prihláška sa podáva v jednom rovnopise u správcu, pričom správcovi musí byť doručená v základnej prihlasovacej lehote do 45 dní od vyhlásenia konkurzu. Ak veriteľ doručí správcovi prihlášku neskôr, na prihlášku sa neprihliada, veriteľ však nemôže vykonávať hlasovacie právo. Zapísanie takejto pohľadávky do zoznamu pohľadávok správcu zverejní v Obchodnom vestníku s uvedením veriteľa a prihlásenej sumy. Doručenie prihlášky správcovi má pre plynutie premlčacej lehoty a zánik práva rovnaké právne účinky ako uplatnenie práva na súde.

... Zo správcom predloženého podania veriteľa MIB Invest, s.r.o... doručené správcovi 25.09.2018, v celkovej prihlásenej sume 16.764,65 eur súd zistil, že týmto podaním bola prihlásená jedna pohľadávka z titulu pôžičky, ktorú uzavrel dlžník s právnym predchodcom veriteľa. Veriteľ nadobudol pohľadávku spolu s jej príslušenstvom dohodou

o postúpení pohľadávky zo dňa 02.05.2017. Nakoľko k podaniu veriteľa MIB Invest, s.r.o... neboli pripojené žiadne listiny preukazujúce v nej uvedené skutočnosti o údajnej pôžičke, ani preukazujúce prevod, resp. prechod pohľadávky na spoločnosť MIB Invest, s.r.o., ktoré by preukazovali a priznávali spoločnosti MIB Invest, s.r.o. postavenie veriteľa v predmetnom konaní, súd uvedený nedostatok posúdil ako nedostatočné preukázanie právneho dôvodu vzniku pohľadávky veriteľa (§ 29 ods. 1 písm. c/ ZoKR). Z uvedeného dôvodu sa na toto podanie neprihliada.

... Vzhľadom na uvedené skutočnosti a v zmysle citovaných zákonných ustanovení súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia...»

19. Po preskúmaní napadnutého uznesenia okresného súdu ústavný súd argumentáciu sťažovateľky, podľa ktorej okresný súd rozhodujúci o tom, či podanie sťažovateľky je alebo nie je možné považovať za prihlášku, dospel k záveru, podľa ktorého sa toto podanie za prihlášku nepovažuje a z uvedeného dôvodu sa na ňu v konkurze ako na prihlášku neprihliada, nevyhodnotil ako spôsobilú spochybníť ústavnú udržateľnosť záverov okresného súdu. Odôvodnenie uznesenia okresného súdu v zmysle § 198 ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii je podľa názoru ústavného súdu v celku zrozumiteľné a konanie nevykazuje znaky podstatných pochybení procesného charakteru.

Ústavný súd preto nevidí žiadny relevantný dôvod na prehodnocovanie záverov okresného súdu. Skutočnosť, že sťažovateľka sa s názorom okresného súdu nestotožňuje, nepostačuje na prijatie záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok.

20. Okresný súd vzhľadom na to, že v danej veci ide o oddĺženie fyzickej osoby (úpadcu) v zmysle ustanovení štvrtej časti, t. j. § 166 až § 171c zákona o konkurze a reštrukturalizácii, ktoré sú vo vzťahu k ustanoveniam prvej časti zákona o konkurze a reštrukturalizácii upravujúcim predmet zákona a základné zásady, ako aj k ustanoveniam druhej časti zákona o konkurze a reštrukturalizácii upravujúcim konkurz osobitnými

ustanoveniami s poukazom na § 167l ods. 1 druhú vetu zákona o konkurze a reštrukturalizácii pri primeranom použití § 29 ods. 6 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, v zmysle ktorého k prihláške sa pripoja listiny preukazujúce v nej uvedené skutočnosti, okrem iného najmä pri uplatnení systematickej metódy výkladu právnej normy spočívajúcej v hodnotení umiestnenia právnej normy v texte a systéme právneho predpisu (hodnotí sa napríklad členenie predpisu na časti, hlavy a oddiely a podobne, pozn.), dospel k záveru, že keďže sťažovateľka k podaniu (prihláške) nepripojila listiny preukazujúce v nej uvedené skutočnosti vrátane právneho dôvodu vzniku pohľadávky a skutočnosti jej nadobudnutia postúpením, sťažovateľka nenadobudla postavenie účastníka konkurzného konania, za ktorého sa v zmysle § 169 ods. 1 druhej vety zákona o konkurze a reštrukturalizácii okrem iných považujú iba „... veritelia, ktorí si v konkurze spôsobom ustanoveným týmto zákonom prihlásili svoje pohľadávky.“

Berúc do úvahy, že v zmysle § 167l ods. 5 zákona o konkurze a reštrukturalizácii prihlášenú pohľadávku je oprávnený poprieť len iný prihlášený veriteľ (nie však správca, pozn.), sa na toto podanie ako na prihlášku neprihliada a v okolnostiach preskúmvanej veci ani tento záver podľa názoru ústavného súdu nemožno považovať za ústavne neudržateľný.

21. V danej súvislosti ústavný súd dáva do pozornosti predovšetkým zásadu, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „*vigilantibus iura scripta sunt*“, t. j. „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením či zanedbaním môžu tieto svoje práva strácať. To platí obdobne aj o využívaní zákonných procesných ustanovení. Po zverejnení uznesenia o vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu sťažovateľka mala v zákonom určenej lehote možnosť prihlásiť svoju pohľadávku prihláškou. Zákonnou podmienkou na vznik postavenia účastníka konkurzného konania je prihlásenie pohľadávky zákonom ustanoveným spôsobom. Ak však veriteľ svoju pohľadávku neprihlási zákonom ustanoveným spôsobom, zákonným dôsledkom je nenadobudnutie postavenia účastníka konkurzného konania v zmysle § 169 ods. 1 druhej vety zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Zo zákona o konkurze a reštrukturalizácii

vyplýva, že práve veriteľ je ten, ktorý plne zodpovedá za prihlásenie svojej pohľadávky zákonom ustanoveným spôsobom. *Ak teda § 29 ods. 6 zákona o konkurze a reštrukturalizácii ukladá veriteľom, aby pri prihlasovaní svojich pohľadávok k prihláške pripojili listiny preukazujúce v nej uvedené skutočnosti, bolo v prvom rade vecou sťažovateľky, aby v záujme ochrany svojich práv tieto listiny k prihláške pripojila.*

Napokon, sťažovateľka v ústavnej sťažnosti netvrdí, že by zmluva o pôžičke, z titulu nevrátenia ktorej si svoju pohľadávku mala daným podaním uplatniť, nebola uzavretá písomne, resp. že by bola uzavretá iba ústne, a neuvádza ani žiadne dôvody či prekážky, ktoré by jej bránili listiny (zmluvu o pôžičke a zmluvu o postúpení pohľadávky) preukazujúce skutočnosti uvedené v prihláške pripojiť.

22. Podľa názoru ústavného súdu v okolnostiach preskúmvanej veci z uznesenia okresného súdu nevyplýva taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich podstaty a zmyslu. Okresný súd pri rozhodovaní a odôvodňovaní svojho právneho záveru ústavne súladným spôsobom interpretoval a aplikoval príslušné ustanovenia zákona o konkurze a reštrukturalizácii, jeho závery sú dostatočne odôvodnené a nevykazujú žiadne znaky svojvôle. V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje na svoju judikatúru (IV. ÚS 342/2010, III. ÚS 348/2011, IV. ÚS 142/2012, III. ÚS 11/2014, II. ÚS 584/2014), v ktorej už opakovane konštatoval, že postup súdneho orgánu, ktorý koná v súlade s procesnoprávnymi a hmotnoprávnymi predpismi konania v občianskoprávnej alebo trestnoprávnej veci, nemožno považovať za porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 36 ods. 1 listiny a ani za porušenie práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. V tejto súvislosti zhodne s doterajšou judikatúrou pripomína, že jeho úlohou nie je posudzovať vhodnosť, účelnosť výkladu príslušného právneho predpisu všeobecným súdom a rovnako tak ústavný súd nezjednocuje rozdielnu judikatúru všeobecných súdov. Sťažovateľka mala možnosť prihlásiť svoju pohľadávku zákonom ustanoveným spôsobom, keďže tak však podľa právneho záveru okresného súdu neurobila, v súlade so zákonom nenadobudla postavenie účastníka konkurzného konania.

23. Berúc do úvahy uvedené skutočnosti, ústavný súd sťažnosť sťažovateľky odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

24. Keďže sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalšom procesnom návrhu sťažovateľky (zrušenie uznesenia okresného súdu a vrátenie mu veci na ďalšie konanie) v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa ním ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. apríla 2019